

Arktická válka začíná dříve, než roztaje polární led

infokuryr.cz/n/2023/04/26/arkticka-valka-zacina-drive-nez-roztaje-polarni-led

kuryr

26. dubna 2023

USA vidí členství Finska v NATO jako obklíčení Ruska

Finská státní vlajka byla poprvé vyvěšena (4. 4. 2023 – SD) v sídle Severoatlantické aliance v Bruselu, což také znamená 74. výročí této západní aliance. Pro Finsko to znamená historický odklon od jeho politiky neutrality.

I bez jakékoli propagandy nyní může kdokoli říci, že Finsko přece jen čelí bezpečnostní hrozbě ze strany Ruska. Je to akt nevyprovokovaného hněvu NATO na Rusko, který má samozřejmě vždy souhlas Spojených států, zatímco je globálnímu publiku prezentován jako suverénní rozhodnutí Finska na pozadí ruské invaze na Ukrajinu.

Po sabotáži ropovodů Nord Stream loni v září to lze vnímat pouze jako další krok USA, který má v dohledné době ztížit a neúnosně ztížit vztahy Ruska s Evropou.

Na druhou stranu to způsobí, že evropské bezpečnostní prostředí bude ještě nestabilnější a zvýší se závislost na USA jako poskytovateli bezpečnosti. Všeobecně se očekává, že bude následovat vstup Švédska do NATO, možná právě včas před červencovým summitem Aliance ve Vilniusu.

USA se ujistily, že hlavní problém konfrontace mezi Ruskem a Západem, totiž rozšíření NATO k ruským hranicím, je hotovou věc, bez ohledu na neúspěch jejich zástupné války na Ukrajině proti Rusku.

V reakci na tento vývoj mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov varoval, že členství Finska v NATO donutí Rusko přijmout protiopatření k zajištění naší vlastní taktické a strategické bezpečnosti, protože vojenská dohoda z Helsinek vyžaduje eskalaci situace a zásah do bezpečnosti Ruska. .

4. dubna ruské ministerstvo zahraničí prohlásilo, že „Ruská federace bude nucena přijmout odvetná opatření, vojenská, technická i jiná, aby zamezila ohrožení naší národní bezpečnosti“.

Vstup Finska do aliance by prodloužil frontovou linii NATO s Ruskem o 1300 kilometrů (délka finsko-ruské hranice), což by zvýšilo tlak na severozápadní regiony Ruska. Nedivte se, že v určité chvíli budou ve Finsku umístěny rakety NATO a Rusku nezbude nic jiného, než rozmístit své jaderné zbraně poblíž Pobaltí a Skandinávie.

Vojenská konfrontace mezi NATO a Ruskem bude nadále eskalovat a pravděpodobnost jaderného konfliktu se zvyšuje. Je těžké si představit, že Rusko nebude schopno za každou cenu udržet svou schopnost druhého úderu nebo zabránit Spojeným státům získat jadernou převahu a udržet globální strategickou rovnováhu.

Důraz bude kladen na modernizaci kapacit jaderné obrany spíše než na konvenční ozbrojené síly, což donutí Rusko demonstrovat svou jadernou sílu. Rusko již využilo svého odstrašení rozmístěním taktických jaderných zbraní v Bělorusku v reakci na nezodpovědné

rozhodnutí Británie dodávat Ukrajině munici s ochuzeným uranem. Také v ukrajinském konfliktu Rusko téměř jistě zdvojnásobí své úsilí.

Mezitím USA dlouhodobě umisťují taktické jaderné zbraně v evropských zemích, jako je Belgie, Německo, Itálie, Nizozemsko a Turecko, na prahu Ruska, což představuje významnou hrozbu pro ruskou národní bezpečnost. Ruské nasazení v Bělorusku má za cíl odradit potenciální americké provokace.

Zeměpisná poloha Běloruska je taková, že rozmístění ruských taktických jaderných zbraní by tam mělo obrovský strategický odstrašující účinek na několik zemí NATO, jako je Polsko, Německo, pobaltské státy a dokonce i Skandinávie. Vzniká začarovaný kruh, který vyostřuje závody v jaderném zbrojení a nakonec vede k situaci soudného dne, kterou nikdo nechce vidět.

Celkový obraz je takový, že USA, s vědomím, že se situace může stát extrémně nebezpečnou, přesto neúnavně zvyšují tlak na Rusko, aby si udrželo svůj systém hegemonie. Strategie Ronalda Reagana využívající extrémního tlaku k oslabení a konečnému zhroucení bývalého Sovětského svazu je zpět v akci.

Krátkodobě by to vše mělo negativní dopad na konflikt na Ukrajině. Je jasné, že Washington už tam nechce mír. Podle strategického kalkulu Bidenovy administrativy by ruské vítězství na Ukrajině znamenalo porážku NATO a nenapravitelné poškození transatlantického vedení a globální hegemonie Spojených států, což je pro washingtonský establishment prostě nemyslitelné.

Pokus USA a NATO přesvědčit Finsko (a Švédsko) ke vstupu do NATO má nepochybně také geoekonomický rozměr. Generální tajemník NATO Jens Stoltenberg nedávno prohlásil: „Pokud se Finsko a Švédsko připojí k alianci, NATO bude mít větší kontrolu nad Dálným severem. Vysvětlil, že „obě země mají moderní ozbrojené síly schopné operovat v drsných podmínkách Dálného severu.

USA doufají, že „zkušenosti“ s arktickými a subarktickými operacemi, které mohou do aliance přinést Švédsko a Finsko, budou neocenitelné v litém boji o kontrolu nad rozsáhlými nerostnými zdroji na dalekém severu, kterým má Rusko stále navrch.

Vzhledem k tomu, že polární led v Arktidě taje bezprecedentní rychlostí, největší světoví hráči považují tento region za novou „zemi nikoho“, kterou je třeba dobýt. Nedávno bylo oznámeno, že se podnikají kroky k integraci vzdušných sil čtyř severních zemí – Dánska, Norska, Finska a Švédska – s zjevně protiruskými zaujatostmi.

Arktické zdroje

Z vojenského hlediska čelí Rusko velké finanční zátěži komplexního hodnocení své agendy národní bezpečnosti. Rusko nemá alianční systém, který by doplňoval své vojenské zdroje. Kreml v klíčovém prohlášení z února odstranil ze své arktické politiky jakoukoli zmínku o tzv. Arktické radě a zdůraznil, že je třeba upřednostnit zájmy Ruska v Arktidě a usilovat o větší autonomii nad arktickými průmyslovými projekty.

Revidovaná arktická politika stanoví „rozvoj vztahů s cizími státy na bilaterálním základě... s přihlédnutím k národním zájmům Ruské federace v Arktidě“. Stalo se tak jen několik dní poté, co mluvčí amerického ministerstva zahraničí prohlásil, že spolupráce s Ruskem v Arktidě je nyní prakticky nemožná.

Autor: MMK Bhadrakumar je bývalý velvyslanec a publicista indických novin *Hindu* a *Deccan Herald*, *Asia Times*, *Rediff.com*, *Russia & India Report* a moskevské *Strategic Culture Foundation*.

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST